

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. C.**
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2021 č. j. MSK 91524/2021, sp. zn. DSH/15940/2021/Bla, o dopravním přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 5. 2021, č. j. OPA/56391/2021/Dor. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se měl dopustit jako provozovatel vozidla, RZ X, tím, že nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Konkrétně, že dne 30. 9. 2020 v 10:11 hod. řídila dosud neznámá osoba motorové vozidlo, RZ X, v obci Nový Jičín, ulice Revoluční u domu č. p. 2214/35, ve směru jízdy z Nového Jičína do Bludovic, kde je nejvyšší dovolená rychlost jízdy stanovena obecnou úpravou na 50 km/h, nedovolenou rychlostí, přičemž jí byla prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 63 km/h, čímž překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem o silničním provozu v obci o méně než 20 km/h, přesně tedy o 13 km/h, tedy svým jednáním porušila § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Jednání neznámého řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením § 18 odst. 4 téhož zákona.

2. Dále správní orgán I. stupně uložil žalobci jako provozovateli vozidla za spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu v souladu s § 125f odst. 4 téhož zákona a podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu jako správní trest pokutu ve výši 2 000 Kč.

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

3. Dne 5. 11. 2020 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 5. 10. 2020, č. j. MP/98654/2020/DA, Městské policie Nový Jičín, jímž sděluje správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu neznámým pachatelem, které bylo zaznamenáno automatizovaným prostředkem bez obsluhy dne 30. 9. 2020 v 10:11 hodin v obci Nový Jičín, ulice Revoluční u domu č. p. 2214/35, ve směru jízdy z Nového Jičína do Bludovic, RZ motorového vozidla X. Naměřená rychlost vozidla po odečtu tolerance činila 63 km/h, přičemž nejvyšší dovolená rychlost v daném místě je 50 km/h. Městská policie k výše uvedenému oznámení přiložila záznam o přestupku zachycený silničním rychloměrem RAMER10 T č. 10558, ověřovací list č. 043/20 a listinu označenou „Lokality měření rychlosti Městské policie Nový Jičín“.
4. Z karty vozidla X bylo zjištěno, že od 5. 10. 2016 je provozovatelem a vlastníkem vozidla s registrační značkou X žalobce.
5. Výzvou k uhrazení určené částky ze dne 13. 10. 2020 byl žalobce, jakožto provozovatel vozidla RZ X, vyzván k zaplacení částky ve výši 600 Kč, neboť jednání neznámého řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením § 18 odst. 4 téhož zákona.
6. Na výzvu reagoval žalobce přípisem, ve kterém sdělil, že vozidlo řídil osobně a že zmocňuje Ing. M. J., aby ho v předmětném správním řízení zastupoval.
7. Přestupek žalobce jako řidiče (fyzické osoby) byl projednáván pod sp. zn. OPA/107322/2020 – PD 657/2020/Dor. podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, přičemž se nepodařilo žalobci jakožto řidiči spáchání přestupku prokázat. K projednání věci se na předvolání nedostavil a neposkytl důkaz o vině

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

(doznání). Správní orgán I. stupně proto řízení vedené proti žalobci jako řidiči usnesením ze dne 4. 5. 2021, č. j. OPA/47526/2021/Dor, sp. zn. OPA/107322/2020 – PD 657/2020/Dor, zastavil. Proti tomuto usnesení podal zmocněnec žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 6. 2021 č. j. MSK 70569/2021, sp. zn. DSH/12033/2021/Bla zamítl jako opožděné.

8. Správní orgán I. stupně dne 4. 5. 2021 pod sp. zn. OPA/47857/2021 – PD 226/2021/Dor. vydal oznámení o zahájení řízení o přestupku a poučení o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, kterým zahájil s žalobcem řízení ve věci přestupku provozovatele vozidla podle §125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
9. Rozhodnutím ze dne 27. 5. 2021 správní orgán I. stupně žalobce jako provozovatele vozidla uznal vinným přestupkem podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
10. Proti tomuto rozhodnutí podal zmocněnec žalobce blanketní odvolání ze dne 15. 6. 2021, které ani přes výzvu správního orgánu I. stupně nedoplnil.
11. Následně byla věc předložena žalovanému, o níž, jak shora uvedeno, rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

III. Obsah žaloby

12. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu. Vznesené žalobní námitky lze shrnout do následujících okruhů:

- „neprůkaznost měření vozidla žalobce a pochyby o výstupu z rychloměru“ - žalobce se domnívá, že výsledek měření není průkazný ve vztahu k vozidlu provozovanému žalobcem z důvodu nečitelnosti registrační značky na snímku z rychloměru. Prostor na vozidle obsahující registrační značku je bílý, registrační značka není čitelná a vozidlo, jemuž byla rychlost změřena, nelze ztotožnit s vozidlem žalobce. Výřez registrační značky vozidla se dle žalobce nachází volně vložený pod snímkem z měření, v žádném případě nelze tento snímek registrační značky ztotožnit s registrační značkou vozidla na snímku. Nelze prokázat, že vozidlo na snímku, kterému byla rychlost naměřena, je právě vozidlem žalobce, neboť nelze mít jistotu o tom, že pod snímkem vyobrazená registrační značka náleží právě danému vozidlu. Žalobce má za to, že výstup z rychloměru, obsažený na listině „záznam o přestupku“, byl manuálně upravován;
- „nesplnění podmínky dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii“ - žalobce vznáší námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť obecní policie dle žalobce nezveřejnila, nejpozději ke dni spáchání přestupku, informaci o zřízení automatického technického prostředku. Ve správním spise se nenachází žádný důkaz o zveřejnění dané informace; ve správním rozhodnutí není splnění této podmínky ani tvrzeno;
- „nesplnění podmínek k zahájení řízení“ - žalobce má dále za to, že nebyly splněny podmínky k zahájení řízení. Dle § 125f odst. 5 silničního zákona je podmínkou k tomu, aby mohlo být řízení proti provozovateli zahájeno, že správní orgán buď skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti řidiči vůbec nezjistí, nebo že řízení o přestupku zastaví. Ke dni zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla nebylo

zastaveno řízení o přestupku řidiče. Řízení bylo zahájeno v rozporu s právem, a tedy nebylo možné v jeho rámci vůbec rozhodovat;

- „participace soukromoprávního subjektu na měření“ - žalobce namítá, že správní orgány se otázkou legality měření vůbec nezabýval. Jejich rozhodnutí jsou proto nepřezkoumatelná, neboť neposkytují odpověď na otázku, zda bylo měřeno za splnění zákonných podmínek, a jsou i nezákonná, neboť okolnosti, za kterých obecní policie užívala rychloměr, zůstaly netransparentní. Finanční participaci soukromoprávního subjektu na výsledcích měření nelze vyloučit; žalobce v této souvislosti odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 13. 12. 2021 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.
14. K důkazu předložil informaci ředitele Městské policie Nový Jičín ze dne 13. 12. 2021 a výtisk internetových stránek obsahující článek publikovaný dne 4. 3. 2022.

V. Jednání soudu

15. Ve věci bylo jednáno dne 14. 7. 2022, a to v nepřítomnosti žalobce a jeho právního zástupce, kteří se k jednání, byť řádně a včas předvoláni, bez omluvy nedostavili.
16. Žalovaný setrval na svém stanovisku i důkazních návrzích z 13. 12. 2021. Soud nad rámec listin žurnalizovaných ve správním spise a listin předložených žalobcem a žalovaným k důkazu provedl i jím vyžádané sdělení starosty města Nový Jičín týkající se výrobního čísla a vlastnictví silničního rychloměru, jímž byla měřena rychlost v předmětné věci.

VI. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“) a včasnou (§ 72 odst. 1 s.ř.s.).
18. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu přitom respektuje vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona s.ř.s.).
19. **Žaloba není důvodná.**

VI. 1. Neprůkaznost měření vozidla žalobce a pochyby o výstupu z rychloměru

20. Předně krajský soud uvádí, že z oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 5. 10. 2020 a ze záznamu o přestupku č. 10558 pořízeným silničním rychloměrem RAMER10 T, který byl ověřen a schválen jako měřící zařízení, což bylo doloženo ověřovacím listem č. 043/20, jednoznačně vyplývá, že silniční rychloměr pracoval v automatizovaném režimu bez obsluhy. Ověřovací list prokazuje, že použitý

automatizovaný technický prostředek (měřidlo) byl certifikován, a tudíž byl plně způsobilý k měření rychlosti

21. Přípisem ze dne 13. 12. 2021, jenž předložil soudu žalovaný a byl proveden k důkazu u jednání soudu, ředitel Městské policie Nový Jičín podává informace ke způsobu měření rychlosti na ulici Revoluční v Novém Jičíně stacionárním rychloměrem výrobní č. 19/0851, jakož i k výstupům daného měření. Uvádí zejména, že „registrační značka ve výřezu snímku nemůže náležet jinému vozidlu, než které je zachyceno na celkové fotografii. Tato funkce je automaticky nastavována v programu Archiv, který je určen pro zpracování jednotlivých fotografií a neumožňuje obsluhu provést tuto úpravu“. Dále sdělil, že „úpravu jasu a kontrastu fotografií z radarového měření může provádět obsluha při zpracování snímku ručně. Přístroj úpravy automaticky neprovádí“. U čísla snímku měřiče 10558 došlo k úpravě jasu ve výřezu registrační značky, což je běžná funkce programu, který slouží ke zpracování událostí zachycených radarovým měřičem rychlosti. Závěrem informuje o tom, že „radarový svazek se do fotografie přidává při zpracování. Přidání svazku však probíhá automaticky po stlačení příslušného tlačítka v rámci programu a nelze ho nijak upravovat“.
22. V souzené věci lze souhlasit s žalobcem v tom, že na hlavním (velkém) snímku z rychloměru není registrační značka čitelná; prostor, kde se nachází registrační značka je v černém ohraničení bílý.
23. Pod hlavním snímek již ovšem figuruje výřez registrační značky, který je zcela čitelný a jasný. Jedná se o registrační značku X.
24. I s ohledem na sdělení ředitele městské policie nemá krajský soud pochybnosti o tom, že čitelná registrační značka zobrazena ve výřezu patří vozidlu na hlavním snímku, které bylo změřeno silničním rychloměrem RAMER10 T v automatizovaném režimu bez obsluhy, neboť výstup z rychloměru nelze upravit tak, aby registrační značka ve výřezu byla odlišná od registrační značky změřeného vozidla na hlavním snímku.
25. V předmětné věci došlo toliko k úpravě jasu a kontrastu ve výřezu registrační značky a k fotografii byl přidán radarový svazek, což program, který slouží ke zpracování událostí zachycených radarovým měřičem rychlosti, umožňuje.
26. Zde soud odkazuje na zcela aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu, jenž se v rozsudku ze dne 6. 5. 2022, č. j. 2 As 103/2020-19, vyjádřil k problematice fotografie vozidla pořízené měřicím zařízením. „Má-li totiž být fotografie měřeného vozidla pořízená měřicím zařízením použita jako stěžejní důkazní prostředek pro identifikaci vozidla, které překročilo nejvyšší povolenou rychlost, musí z ní být možno jednoznačně ztotožnit toto vozidlo, například znakem tovární značky a podstatnou částí registrační značky či specifickými detaily vozidla. Pouze tak lze dostát požadavkům § 3 správního řádu na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti“.
27. Uvedeným požadavkům žalovaný jednoznačně v posuzovaném případě dostal. Registrační značka vozidla na výřezu fotografie je bez jakýchkoliv pochybností čitelná, přičemž vznášené námitky žalobce stran absence autenticity fotografie, resp. její možné

modifikace do „nestandardní koláže“, byly rozptýleny výše citovaným vysvětlením městské policie ohledně funkcí a možného zasahování do výstupů stacionárního rychloměru. Obsluha radaru může do fotografie zasáhnout toliko co do úpravy jejího jasu a kontrastu, systém nicméně neumožňuje ke snímku přiřadit fotografii jiného vozidla.

28. Tato žalobní námitka proto neobstojí.

VI. 2. Nesplnění podmínky dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii

29. Žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro absenci úvah o existenci zveřejnění informace o zřízení automatického technického systému v souzené věci.

30. Podle § 24b odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů platí, že *obecní policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejich úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonů*. Podle § 24b odst. 2 téhož zákona *jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stále automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit*.

31. K této žalobní námitce krajský soud důrazně poukazuje na skutečnost, že v průběhu správního řízení zůstal žalobce co do věcné argumentace zcela pasivní. Ve věci dále podal blanketní odvolání, jež ani přes výzvu správního orgánu nedoplnil. Právě vypořádávaná námitka tak poprvé zaznívá až v poměrně obsáhlé žalobě, aniž by měl správní orgán reálný prostor na ni reagovat v napadeném rozhodnutí.

32. Krajský soud ve shodě s již opakovaně vyslovenými závěry Nejvyššího správního soudu (srovnej například poměrně recentní rozhodnutí ze dne 30. 7. 2021, č.j. 3 As 367/2019 - 41), zdůrazňuje, že při posuzování řízení před správními orgány a s tím související kvality odůvodnění jejich rozhodnutí je třeba přihlídnout mimo jiné k procesní aktivitě samotného účastníka správního řízení, neboť i od ní se v každém individuálním případě odvíjí požadavky na dokazování, stejně jako obsah a podoba odůvodnění daných rozhodnutí. Byl-li účastník správního řízení zcela pasivní, nelze očekávat, že se správní orgány budou podrobně z vlastní iniciativy zabývat všemi myslitelnými aspekty projednávané věci.

33. V projednávané věci žalobce ani jeho zmocněnec nevyužili možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a předložit k nim své vyjádření (protokol o seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí ze dne 24. 5. 2021), proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí podal žalobce, jak bylo uvedeno výše, toliko neodůvodněné odvolání, které ani přes výzvu nedoplnil. Za popsané situace nelze správním orgánům vytýkat, že se podrobně nezabývaly skutečnostmi, které nebyly v průběhu správního řízení nikterak zpochybněny, považovaly je proto za nesporné a nečinily ohledně nich další dokazování (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2021, č. j. 2 As 52/2020 – 46).

34. Nelze přisvědčit stěžovateli, že správní orgány pochybily, pokud se výslovně nezabývaly dodržením povinnosti podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, ačkoliv její

nesplnění stěžovatel ve správním řízení nenamítal. Úkolem správních orgánů totiž není, aby z úřední povinnosti předjímaly a vyvracely veškeré myslitelné námitky přestupce, a tím *de facto* nahrazovaly jeho úlohu ve správním řízení. Za situace, v níž žalobcem nebyla ve správním řízení zpochybněna zákonnost měření, nebylo povinností prvostupňového správního orgánu dále prokazovat, zda byla informace o provozovaných rychloměrech uveřejněna podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii.

35. Krajský soud dále k této žalobní námitce uvádí, že žalobce v žalobě ani nikterak nerozvádí, z čeho konkrétně dovozuje, že obecní policie v daném případě předmětnou informaci nezveřejnila, a v tomto směru nepřiložil či neoznačil žádné důkazy.
36. Takovýmto postupem žalobce fakticky přenáší důkazní břemeno na soud (jak již judikoval Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 19. 10. 2021, 3 As 379/2019 – 45) a požaduje po něm, aby za něj obecně tvrzené pochybnosti ověřoval. Dle názoru krajského sudu je naopak na žalobci, aby uvedl, z čeho pramení jeho přesvědčení, že obecní policie zákonnou informační povinnost nesplnila. Žalobce své tvrzení musel opřít o určité podklady a informace (například rešerše webových stránek obecní policie či obce, na kterých danou informaci nenašel). Případně mohl mít stěžovatel k dispozici vyjádření obecní policie či správního orgánu ohledně zveřejnění dotčené informace, anebo mohl provedení některého z takových důkazů navrhnout. Nic takového ovšem žalobce v žalobě netvrdí, a jak již bylo uvedeno, žádný důkaz na podporu svého tvrzení nenavrl.
37. Zde soud odkazuje na znění § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s., ve smyslu něhož je to žalobce, který musí svá žalobní tvrzení v řízení před soudem odpovídajícím způsobem prokázat, nikoliv žalovaný. Nutno dále nad rámec uvedeného poukázat i na to, že ve správním spise figuruje vyjádření Policie České republiky (srov. čl. 6 správního spisu), ve kterém schvaluje v daném místě úsekové měření rychlosti prováděné obecní policií.
38. I přes výše uvedené krajský soud pro úplnost a dokreslení situace provedl k důkazu i žalovaným navržený výtisk z internetových stránek TV Polar s datem prokazatelně předcházejícím realizaci měření v souzené věci, z něhož vyplývá informace o instalaci „radaru“ před datem spáchání přestupku. Uvedené ovšem soud učinil toliko podpůrně a za jiným účelem (srov. bod 53 a 54 tohoto rozsudku), neboť si je vědom toho, že by daným důkazem osvědčoval skutečnost, která nebyla rozhodná pro posouzení žalobní námitky (jejím obsahem totiž bylo, jak je opakovaně uvedeno výše, tvrzení o nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí pro nedostatek důvodů, protože prvostupňový správní orgán nečinil žádné dokazování ohledně splnění podmínek vhodného zveřejnění informace o provozovaných rychloměrech podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii). Krajský soud si je totiž vědom, že z hlediska splnění podmínky dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii je relevantní obsah webových stránek pouze v určitém čase, a to konkrétně k okamžiku spáchání přestupku, respektive správního deliktu (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2019, č. j. 9 As 421/2018 - 30, či ze dne 11. 10. 2019, č. j. 2 As 80/2018 - 35).
39. Ve světle výše uvedeného tak lze i k této žalobní námitce učinit závěr o její nedůvodnosti. Nelze spatřovat nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí v tom, že správní orgán výslovně neuvede, zda obecní policie vhodným způsobem uveřejnila

informace o zřízení automatického technického systému, za situace, kdy toto žalobce v průběhu celého správního řízení nenamítá.

VI. 3. Nesplnění podmínek k zahájení řízení

40. Krajský soud souhlasí s žalobcem v tom, že podmínka uvedená v § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu pro projednání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 téhož zákona splněna nebyla, neboť správní orgán I. stupně zahájil řízení proti určité osobě (žalobci), přičemž toto řízení vedl.
41. Krajský soud nicméně nedává žalobci za pravdu v tom, že by i podmínka uvedená v § 125f odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu pro projednání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 téhož zákona, splněna nebyla.
42. Z § 125f odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu vyplývá, že *obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.*
43. Doručuje-li správní orgán stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí prostřednictvím datové schránky, rozumí se vydáním rozhodnutí podle ust. § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, provedení tzv. jiného úkonu směřujícího k doručení, tzn. odeslání elektronické verze rozhodnutí prostřednictvím datové schránky (shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 9. 2020, č. j. 1 Azs 504/2019-29 nebo ze dne 13. 6. 2019, č. j. 4 As 73/2019-24).
44. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 4. 5. 2021 č. j. OPA/47526/2021/Dor zastavil řízení o přestupku žalobce. Toto usnesení bylo doručeno zmocněnci žalobce do datové schránky dne 10. 5. 2021, přičemž správní orgán I. stupně elektronickou verzi usnesení o zastavení řízení odeslal zmocněnci žalobce prostřednictvím datové schránky dne 4. 5. 2021 v 13:38:51 hodin. Odvolání proti tomuto usnesení nemá odkladný účinek (§ 76 odst. 5 správního řádu). S ohledem na znění [§ 85](#) odst. 1 správního řádu proto okamžikem doručení usnesení ze dne 4. 5. 2021 nastala jeho právní moc a vykonatelnost, tj. dne 10. 5. 2021.
45. Oznámení o zahájení řízení o přestupku žalobce jako provozovatele vozidla ze dne 4. 5. 2021 bylo zmocněnci žalobce doručeno do datové schránky dne 10. 5. 2021, přičemž správní orgán I. stupně elektronickou verzi oznámení odeslal zmocněnci žalobce prostřednictvím datové schránky dne 4. 5. 2021 v 15:08:00 hodin, a žalobci bylo doručeno oproti vlastnoručnímu podpisu dne 6. 5. 2021.
46. Řízení o přestupku žalobce jako provozovatele vozidla bylo zahájeno dnem 6. 5. 2021, tedy dříve, než se usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče stalo předběžné vykonatelné (§ 74 odst. 1 správního řádu). Jedná se tedy o vadu řízení.

47. Krajský soud má ovšem za tom, že taková vada řízení nemá vliv na zákonnost správních rozhodnutí. Krajský soud souhlasí s žalovaným, že v době zahájení řízení o přestupku s provozovatelem bylo usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče již vydáno (vypraveno) a nebylo již možné zasahovat do jeho obsahu. Nebylo pochyb o tom, jakým způsobem bylo řízení o přestupku řidiče skončeno – tj. tak, jak předpokládá § 125f odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu.
48. I přes nesprávný postup správního orgánu I. stupně nemohl být žalobce v posuzovaném případě krácen na svých právech. K závěru o v podstatě žádném účinku nezákonného jednání správního orgánu I. stupně do práv žalobce krajský soud podotýká, že posuzovanou problematiku je nutno nazírat prismatem starořímské zásady *de minimis non curat pretor* tak, jak ji setrvale aplikuje nejen Nejvyšší správní soud (srovnej například rozsudek ze dne 16. 10. 2013, čj. 4 As 71/2013-35), ale i Ústavní soud (například usnesení ze dne 15. 8. 2018, sp. zn. I. ÚS 2549/18, či nález ze dne 10. 4. 2014, sp. zn. III. ÚS 3725/13).
49. V předmětné věci se pochybení správního orgánu I. stupně dotklo právní sféry adresáta veřejné správy zcela minimálně, prakticky nikterak. Navíc žalobce prostřednictvím svého zmocněnce proti usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče podal odvolání, které bylo následně rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 6. 2021, č. j. MSK 70569/2021, sp. zn. DSH/12033/2021/Bla zamítnuto jako opožděné a v řízení o přestupku žalobce jako provozovatele vozidla zmocněnec žalobce přípisem ze dne 10. 5. 2021 reagoval na oznámení o zahájení řízení o přestupku a poučení o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 4. 5. 2021.
50. Ani tato žalobní námitka proto neobstojí. Zbývá toliko apelovat na správní orgány, aby se *pro futuro* takovýchto procesních pochybení vyvarovaly a nezatěžovaly správní řízení a jeho účastníky zbytečnými pochybeními.

VI. 4. Participace soukromoprávního subjektu na měření

51. Žalobce má za to, že v souzené věci na měření participoval soukromý subjekt, z čehož dovozuje nezákonnost měření. Domnívá se, že rychloměr výrobního čísla 19/0851, jímž byla rychlost v předmětné věci měřena, je ve vlastnictví společnosti RAMET s.r.o., neboť v registru smluv zveřejněná kupní smlouva uzavřená mezi městem Nový Jičín a společností RAMET a.s. neobsahuje výrobní číslo rychloměru, přičemž z ověřovacího listu rychloměru výrobního čísla 19/0851 vyplývá, že je jeho vlastníkem společnost RAMET, s.r.o.
52. Z informací města Nový Jičín ze dne 31. 5. 2022, které si soud vyžádal, jednoznačně vyplývá, že předmětem kupní smlouvy č. Ra/5/2019 ze dne 17. 8. 2019, jejímž předmětem je silniční rychloměr RAMER10 T, zveřejněné v registru smluv, byl rychloměr výrobního čísla 19/0851, tedy rychloměr, jímž byla měřena rychlost v souzené věci. Z přípisu je též patrné, že vlastníkem daného silničního rychloměru bylo ke dni 30. 9. 2022 město Nový Jičín.
53. Pokud je ve věci argumentováno ověřovacím listem rychloměru z 26. 2. 2020, v němž jako vlastník měřidla figuruje nadále RAMET s.r.o. Kunovice, pak je nutno

upozornit na skutečnost, že dle předmětné smlouvy z 18. 7. 2019 a jejího článku VIII. 6. přechází vlastnické právo k předmětu smlouvy dnem zaplacení kupní ceny. Ta má být dle článku VII. dané smlouvy uhrazena na základě faktury se splatností 21 dnů vystavené prodávajícím po předání zboží bez vad a nedodělků. Dle článku III. dané smlouvy má pak být dodávka zboží realizována do tří měsíců od doručení písemné výzvy kupujícího prodávajícímu, přičemž kupující danou výzvu zašle prodávajícímu po nabytí právní moci rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby stanoviště. Výše citovaný internetový článek TV Polar ze dne 4. 3. 2020 pak informuje o instalaci nového radaru od počátku měsíce března 2020.

54. Popsaný mechanismu přechodu vlastnického práva, který předpokládá návaznost mnoha (mnohdy i časově náročných) kroků, ukazuje dle názoru soudu, že nelze spatřovat nic nestandardního na tom, že ještě ke dni 26. 2. 2020 (datum vyhotovení ověřovacího listu) mohl být vlastníkem rychloměru soukromý subjekt (RAMET s.r.o. Kunovice). Relevantní v souzené věci ovšem je, vlastnictví předmětného silničního rychloměru ke dni spáchání přestupku, tedy k 30. 9. 2020; vlastníkem dotčeného rychloměru k tomuto datu prokazatelně bylo město Nový Jičín, což časově i logicky koresponduje s popsáním mechanismem přechodu vlastnického práva dle kupní smlouvy, jakož i s veřejně dostupnými informacemi (internetový článek) a v neposlední řadě se sdělením starosty města.
55. O vlastnictví silničního rychloměru výrobního čísla 19/0851 ke dni spáchání přestupku žalobcem tedy soud nemá žádné „důvodné pochybnosti“ a spekulativní námitky žalobce, vznášené opětovně poprvé až v žalobě, je nutno jednoznačně odmítnout.

VI. 5. „Nesouhlas žalobce a jeho advokáta s vyvěšením osobních údajů“

56. Pakliže žalobce nesouhlasí, aby rozhodnutí soudu bylo publikováno na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, ze kterého by se z textu zveřejněného rozhodnutí podávalo jméno i příjmení žalobce, případně jeho iniciály, tak na tuto argumentaci nepřísluší zdejšímu soudu reagovat, neboť předmětem přezkumu v této věci není otázka případné zákonnosti postupu Nejvyššího správního soudu při zveřejňování rozsudků správních soudů na jeho internetových stránkách.
57. Polemikou žalobce a jeho zástupce stran nezveřejňování osobních údajů a plné anonymizace rozsudků se již Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval. Ve stručnosti proto krajský soud odkazuje na jeho četná předchozí rozhodnutí, která jsou zástupci žalobce jistojistě známa (usnesení ze dne 25. 5. 2017, č. j. Nao 175/2017 – 161, rozsudky ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018 – 35, a ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019 – 33, a další).

VII. Závěr a náklady řízení

58. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

59. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému podle obsahu spisu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 14. července 2022

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně